

Měsíční Aktuality Naší fARNOSTI

5. 2024

20. ročník

Časopis Římskokatolické farnosti Ostrava–Třebovice

Zelený čtvrtek (2024)

Oslava jubilea o. Karla (2024)

Foto na titulní straně:

Slavnost Těla a Krve Páně (2023)

Úvodník

Drazí farníci, brzy to budou dva roky, co jsem začal zjišťovat, že se budu stěhovat do Třebovic. O této destinaci jsem do té doby věděl zhruba jen to, že jsem zde kdysi byl v kostele na svatbě Vaška a Marušky. Jedna z prvních informací, které jsem se o nové farnosti dozvěděl, byla, že Máří je nemocná a je třeba se za ni modlit. Letos ve třetím velikonočním týdnu, v sobotu ráno Marie Jíchová zemřela...

Přicházejí mi na mysl slova Olejníkova zhudebnění velikonoční sekvence: „Marie, kams ráno šla? Řekni nám, cos viděla!“ – „Prázdný hrob Krista živého a slávu zřela jsem Vzkříšeného,“ odpovídá Marie.

Náš lidský pohled je v mnohém limitován a dohlédne často jen ke hrobu. Za branou smrti některé limity patrně padnou. Avšak také pohled víry vidí dál. Světlo Ježíšova prázdného hrobu osvětluje i naše hroby.

„Vstal Kristus, moje naděje, jde před námi do Galileje. Že vstal Kristus vprav-

dě z mrtvých, to je zcela jisté. Smiluj se nad námi, vítězný Kriste! Amen. Aleluja.“

Papež František řekl, že máme Boha prosit o tři milosti: zemřít v Církvi, zemřít v naději a zanechat po sobě odkaz křesťanského svědectví.

Za sebe mohu říci, že je krásné tyto milosti vidět. Přestože je pohled rozostřen slzami. Smyslem není zemřít (klidně si dál žijme, pokud to záleží na nás), smyslem je být s vtělenou Milostí – Ježíšem Kristem – v životě i ve smrti.

V závěru zmiňme ještě třetí Marii, naši nebeskou Matku a Průvodkyni, a obraťme se k ní s prosbou:

Panno Maria, Matko Církve, Matko naděje, Ženo Kristova svědectví, vyprošuj nám potřebné milosti, nauč nás disponovat se pro ně a pros za nás hříšné, nyní i v hodinu smrti naší!

+!

o. Karel

LITURGICKÝ KALENDÁŘ

Květen 2024:

2. května – čtvrtek	Památka sv. Atanáše, biskupa a učitele církve
3. května – pátek	Svátek sv. Filipa a Jakuba, apoštolů
5. května – neděle	6. neděle velikonoční
6. května – pondělí	Památka sv. Jana Sarkandra, kněze a mučedníka
9. května – čtvrtek	Slavnost NANEBEVSTOUPENÍ PÁNE
12. května – neděle	7. neděle velikonoční

14. května – úterý	Svátek sv. Matěje, apoštola
16. května – čtvrtek	Svátek sv. Jana Nepomuckého, kněze a mučedníka, hlavního patrona Čech
19. května – neděle	Slavnost SESLÁNÍ DUCHA SVATÉHO
20. května – pondělí	Památka Panny Marie, Matky církve
23. května – čtvrtek	Svátek Ježíše Krista, nejvyššího a věčného kněze
26. května – neděle	Slavnost NEJSVĚTĚJŠÍ TROJICE
30. května – čtvrtek	Slavnost TĚLA S KRVE PÁNĚ
31. května – pátek	Svátek Navštívení Panny Marie

Podle Liturgického kalendáře zpracoval Jarek Martykán

AKTUALITY

Květen 2024:

1. května – středa	Snídaně pro lidi v sociální nouzi (7.15 pomoc v kuchyni, 9.00 pomoc s úklidem)
4.–5. května	Pěší pouť na Hostýn
5. května – neděle	Sbírka na pomoc pronásledovaným křesťanům
11. května – sobota	Pouť rodin na Maria Hilf u Zlatých Hor (13.30 růženec, 14.00 mše sv. s uložením ostatků blahoslavené rodiny Ulmových, 16.30 adorace, 17.00 závěrečné požehnání), doprava individuálně
18. května – sobota	ve 20.00 netradiční svatodušní vigilie – tentokrát to nebude mše svatá, ale rozjímavý večer v očekávání Ducha Svatého
19. května – neděle	Svatodušní sbírka na Diecézní charitu ; v 15.00 májová pobožnost v kostele, potom „vaječina“ na farní zahradě
23. května – čtvrtek	Moravská pouť seniorů na Hostýn
26. května – neděle	Sbírka na opravy; Farní kavárna po velké mši (zajišťují vedoucí Velké chaloupky, na jejíž podporu bude použit výtěžek)
30. května – čtvrtek	Boží Tělo (slavnost Těla a krve Páně) – mše svatá v 17.30, po ní eucharistický průvod a pivečko na farní zahradě

Výhledově:

7. června – pátek

23. června – neděle

4.–13. července

12.–16. srpna

18. srpna – neděle

Noc kostelů

Pomazání nemocných při obou mších svatých

Velká chaloupka v Sobotíně

Příměstský tábor

Třebovická pouť (slavnostním kazatelem bude novokněz Dominik Norbert Smeja OCarm.)

Poděkování za Velikonoce

Rád bych poděkoval ještě touto formou všem, kteří v naší farnosti jakkoliv pomohli s přípravou a slavením Velikonoc. Nebylo toho málo: úklid kostela a mytí oken, praní ministrantského oblečení a kostelního prádla, čištění liturgických nádob, květinová výzdoba a jiné zdobení, hlídání kostela, příprava liturgie, zajištění venkovní křížové cesty. Dále pak služba varhaníků, zpěváků, lektorů, kostelníků, ministrantů, modlíčů i trpičů. Takže výše jmenovaným i těm, na které jsem zapomněl: „Pán Bůh zaplat!“ On už zaplatil – Ježíšovou krví. Tak všem přeji hojný užitek z Kristovy krve, za nás prolité na kříži.

Májové pobožnosti

Májové pobožnosti v Třebovicích budou v měsíci květnu v pondělky po mši svaté (místo adorace), v pátky po mši svaté (kromě 3. května, kdy bude prvopáteční adorace) a v neděle v 18.00 venku u sochy Panny Marie před vstupem do Třebovického parku (v případě nepřízně počasí v kostele). Výjimka bude v neděli 19. května, kdy se pomodlíme májovou pobožnost už v 15.00 v kostele a po ní bude na farní zahradě smažení vaječiny.

Letošní májové se ponosou v duchu modliteb za rodiny, a to v souvislosti s uložením ostatků blahoslavené rodiny Ulmových na Maria Hilf při pouti rodin v sobotu 11. května. O rodině Ulmových se dočtete na jiném místě této Many. Jako přípravu celé diecéze na tuto slavnost zve biskupství k modlitbě novény za rodiny od 2. do 10. května. Dovolil jsem si v naší farnosti modlitbu za rodiny rozšířit na celý květen a připravená zamyšlení použít při májových pobožnostech. Postupně se tak budeme věnovat některým vlastnostem a ctnostem rodin, o které chceme usilovat a prosit (víra, láska, trpělivost, věrnost, pokoj, naděje, radost, odvaha žít evangelium, svatost). Text novény je ke stažení na farních stránkách i na stránkách diecéze (www.doo.cz).

Ve středy v závěru mší svatých budou májové pobožnosti se zaměřením na děti. O středečních státních svátcích 1. a 8. května však mše svaté nebudou.

o. Karel

Noc kostelů letos připadá na pátek 7. června. Brzy se budou moci hlásit dobrovolníci ochotní pomoci s přípravou a průběhem akce.

Zájemce o přípravu na svátost biřmování, která začne v září, prosím, aby se se mnou nejlépe už během května domluvili na individuálním setkání/přijímacím pohovoru. Sám ještě moc nevím, jak to bude probíhat, takže není třeba se toho moc bát, stačí trochu.

o. Karel

Přehled úmyslů mší svatých

- 1. 5. ---
- 2. 5. v 17.30 Za † prarodiče Markovy
- 3. 5. v 17.30 Na poděkování za rodiče, za jejich výchovu a správnou cestu k Bohu
- 4. 5. v 7.00 Za † sestru, nemocného manžela a duše v očistci
- 5. 5. v 7.30 Za † rodinu Zapletalovu, Čejkovu a duše v očistci
- 5. 5. v 9.30 Za † Marii a Jaromíra Markovy, rodiče a sourozence, syna Jiřího a za živou rodinu
- 6. 5. v 17.30 Za † Františka Bartuska, manželku, sourozence z obou stran a za živou rodinu Bartuskovu a Gaskovu
- 7. 5. ---
- 8. 5. ---
- 9. 5. v 17.30 Na poděkování Pánu Bohu za dar života u příležitosti životního jubilea
- 10. 5. v 17.30 Za farníky
- 11. 5. v 7.00 Za živou a † rodinu Kozubíkovu, Grygarovu a Dedkovu a duše v očistci
- 12. 5. v 7.30 Za živou a † rodinu Juřenovu, Petrošovu a patera Jaroslava Sládka
- 12. 5. v 9.30 Za † rodinu Adamusovu, Dluhošovu, Hudečkovu, Zicháčkovu a udělení Božích milostí pro živou rodinu
- 13. 5. v 17.30 Za † syna Zdeňka Hajduka a celou živou rodinu
- 14. 5. ---
- 15. 5. v 17.00 Za farníky
- 16. 5. v 17.30 Za † rodinu Pečínkovu a za Boží požehnání pro živou rodinu
- 17. 5. v 17.30 Za † Jana, Marii a Gertrudu Jankaničovy, jejich rodiče a sourozence
- 18. 5. v 7.00
- 19. 5. v 7.30 Za † Ladislava Babiaře, manželku a rodiče z obou stran

19. 5. v 9.30 Na poděkování za dar života s prosbou o Boží ochranu pro celou rodinu
20. 5. v 17.30 Za † Antonína Konopčíka a manželku
21. 5. ---
22. 5. v 17.00 Za farníky
23. 5. v 17.30 Za † Karla Krajzla, oba rodiče, bratry a ochranu Panny Marie pro živou rodinu
24. 5. v 17.30 Za † rodinu Gallusovu, Bartuskovu a Místeckou
25. 5. v 7.00 Za Věru Vaňharovu, ochranu a Boží pomoc
26. 5. v 7.30 Za farníky
26. 5. v 9.30 Za † rodiče Jarcovjácovy, živou rodinu a duše v očistci
27. 5. v 17.30 Na poděkování za 33 let života s prosbou o další Boží požehnání
28. 5. ---
29. 5. v 17.00 Za živou rodinu
30. 5. v 17.30 Za mamku Olgu Pálkovou, při výročí nedožítých 84 let
31. 5. v 17.30 Za živou a † rodinu Šichnárkovu

Volné úmysly je možné nechat zapsat po domluvě s knězem.

SVATÝ MĚSÍCE

Blahoslavená rodina Ulmova

V neděli 10. září 2023 byla poprvé v historii blahorečena celá rodina: manželé Ulmovi a jejich sedm dětí (včetně jednoho nenarozeného). Stalo se tak přímo v jejich bydlišti – v malé polské vesničce Markowa. Všichni byli zastřeleni nacistickými okupanty kvůli tomu, že ukrývali pronásledované Židy.

Příběh rodiny Ulmových z jihovýchodního Polska se odehrál v březnu roku 1944. Důvodem blahorečení je jejich „heroický skutek milosrdenství“ – pomoc bližním, ke které se odhodlali navzdory hrozícímu nebezpečí. Ulmovi se snažili žít jako Kristus, každodenně

uskutečňovali přikázání lásky a byli připraveni položit život za své bližní. Jejich rozhodnutí nebylo náhlým citovým vzplanutím pro pomoc ani nebylo vedené touhou stát se hrdiny. Vycházelo z každodenního rozjímání Božího slova, které se pro ně stalo jedinou skutečnou normou i v případě, že jim hrozila smrt.

Vesnici Markowa najdeme mezi městy Rzesow a Przemysl. Před druhou světovou válkou zde dlouhá staletí žili vedle Poláků i Židé. Ti se sem stěhovali z celé Evropy, protože politické poměry v této oblasti poskytovaly bezpečné

a tolerantní prostředí. Meziválečné Polsko tak navzdory okolním státům zůstávalo místem bohatého židovského života ve všech rozměrech – od kultury až po politiku.

Operace „Reinhardt“, jejímž cílem byla likvidace židovského obyvatelstva pod okupační správou nacistů, doputovala do Markové v létě roku 1942. Všichni Židé, kteří ještě v Markové zůstali, měli být přestěhováni do blízkého pracovního tábora a pak dál, do vyhlazovacího tábora Bežec. V těchto dnech se židovští obyvatelé začali obracet na své polské sousedy s prosbou o pomoc. Na podzim roku 1942 se na území obce a v přilehlých lesích skrývalo celkem 54 Židů. 21 z nich se nakonec dočkalo konce války. U Ulmových se pravděpodobně již od prosince 1942 skrývalo celkem osm osob. Bydleli v domě spolu s Ulmovými a jejich dětmi. Ukrývat Židy se rozhodli navzdory prohlášení nacistických okupantů, že těm, kteří Židům pomohou, hrozí trest smrti.

Není zřejmé, kdo vyzradil, že se v domě na okraji vsi skrývají Židé. Podle vyprávění místních se množství jídla, které Viktoria a Josef nakupovali, opakovaně stávalo terčem poznámek. Další stopy vedou k Vladimíru Lesiowi,

příslušníkovi tzv. tma-vomodré policie, tedy pomocného sboru policie, kterou ovládali okupanti. Podle všeho právě on tajemství Ulmových odhalil a předal Němcům. 24. března 1944 ještě před úsvitem tak vnikla do domu Josefa a Viktorie Ulmových nacistická policie. Němci vešli do chalupy, na jejíž půdě objevili a postupně

zastřelili všechny Židy. Poté se rozhodli vypořádat se i s hospodáři. Josefa a Viktorii vyvedli ven a zastřelili je před prahem rodného domu. „Během střelby byl na místě popravý slyšet strašný křik – děti volaly své rodiče, kteří už byli zabiti. Byl na to všecko otřesný pohled,“ řekl jeden ze svědků. Vrazi se chvíli rozhodovali, co udělají s dětmi, ale velitel rozkázal, že musí zemřít i ony. Některé z nich zastřelil osobně Josef Kokott a na svědky přitom křičel: „Jen se podívejte, jak zdechne každá polská svině, která bude ukrývat Židy!“ Zahynuly tak všechny děti, včetně ještě nenarozeného dítěte v těle matky.

MODLITBA ZA RODINY

Bože Otče, ty jsi vlil do srdcí blahoslaveného Josefa a Viktorie tak velkou lásku, že neváhali obětovat své životy pro záchranu odsouzených. Na jejich

přímluvu uděl milost manželům, kteří si slíbili vzájemnou lásku. Ať je láska základem jejich společného života. Přelévá se na děti, kterým předali život, a otevírá jejich srdce těm, kteří ji nemají. Neboť Ty, nejlepší Otče, nikdy nepřestáváš milovat.

Pane Ježíši Kriste, tys blahoslaveného Josefa a Viktorii tak posílil, že vytrvali v manželské jednotě i v nebezpečí smrti. Na jejich přímluvu uděl milost manželům, kteří si slíbili věrnost. Kéž jsou si věrni ve zdraví i v nemoci, v dobrém i zlém až do konce svého života. Ať nic nenaruší jejich jednotu a ať jsou si vždy nablízku i se svými dětmi. Neboť ty, Synu Boží, jsi vždy jedno s Otcem.

Svatý Duchu Boží, tys naplnil požehnanou rodinu Josefa a Viktorie takovou silou, že dovedli svých sedm dětí k nebeské slávě. Na jejich přímluvu

uděl milost manželům, kteří si slíbili upřímnost. Ať důvěřují Bohu a ať si důvěřují i navzájem. Ať jsou k sobě upřímní a žijí v pravdě. Ať velkoryse přijímají dar života a střeží jej od chvíle početí. Ať nedůvěřují jen světským statkům a poctivou prací zajišťují sobě i svým dětem důstojný život. Učiň, aby stále pamatovali na to, že je spolu s jejich dětmi vedeš do Otcova domu v nebi, protože Ty, Duchu pravdy, jim připomínáš lásku Otce a Syna.

Trojediný Bože, ty jsi v životě a smrti Josefa a Viktorie spolu s jejich sedmi dětmi zjevil pravdu o velikosti povolání k rodinnému životu. Na přímluvu blahoslavených mučedníků dej, aby každá rodina, která se na zemi stane obrazem jednoty Otce, Syna a Ducha svatého, měla podíl na věčné slávě Trojice. Tobě buď čest a sláva na věky věků. Amen.

Připravil: o. Karel

VELKÉ DÍKY

Milí farníci, velké díky za Vaše modlitby, malé i velké oběti a všechnu nabízenou pomoc v nedávných týdnech. Bylo krásné vnímat, že jsme společenství a myslíme na sebe navzájem. Velké díky patří také o. Karlovi za jeho modlitební iniciativu ve farnosti a doprovázení v posledních dnech. Přišel ve dne i v noci, mluvil s námi dospělými i s dětmi, byl taková jistota, že vše je, jak být má a Bůh je blízko.

Děkujeme
vzpomínající rodina +

Vzpomínky na naši Máří – od blízké i vzdálené rodiny, od spolužáků a kamarádů, od dětí i dospělých...

Milá Májo, vždy budeš součástí mých vzpomínek na dětství, jak jsme vymýšlely různá divadýlka a besídky, cpaly se třešněmi, budovaly domečky všude, kde se dalo – ve starém autě i ve včelíně. Vždy budeš jedna z mála, o kterých mohu říct, „že jsme spolu pásly husy“.

Při našich rodinných sešlostech jsme hrávali hry vymyšlené a připravené Maruškou. Bylo spousta zábravy, legrace, a hlavně jsme byli spolu jako rodina. Jednu dobu se Maruška věnovala tvoření knihy z ústřížků papírů (Scrap book). Třeba obyčejný sešitek „vytunila“, a už tu bylo něco osobitého a něžně milého. Ten, co jsem dostala, mám dodnes. Prostě Mája – maják v čemkoli. Za vše moc děkuji.

Májo, vzpomínám na letní prázdniny s tebou a holkama na Vysočině. Když jsme pásly husy a vyprávěly jsme si na humnech všechno možné: o klucích anebo o tom, jak si představujeme, co budeme dělat v dospělosti. Je toho moc... chození do lesa, společné výlety, karetní hry u tety a taky to, jak jsi měla ráda česání a vždycky ses nechala ráda česat...

Milá Májo, děkuji Ti za ty dlouhé chvíle postávání na chodníku, kdy se nedalo rozloučit a jen tak rozejít... Stále bylo o čem mluvit. Díky, že jsi naslouchala a že jsem mohla naslouchat i já... Za Tvé moudré postřehy a zkušenosti... Děkuji.

Máji, vždycky budu ráda vzpomínat na společné zážitky z chaloupek a setkání mládeže, na bouřlivou noc s vichřicí přečkanou na hřebeni Rychleb v promočeném stanu, ale nejraději vzpomínám na naše setkání při procházkách s dětmi a Tvou ochotu naslouchat a pomáhat nést těžkosti rodičovství...

Maruško, díky Tobě znám Ždánice a Bystřici nad Pernštejnem. Mimo chodem, ve Ždánicích jsem poprvé řídil „motorku“. Učil mě to Jeňa Uhlíř, ale díky své nešikovnosti jsem havaroval sousedovi v rajčatech. Ale chtěl bych zmínit taky tu vzpomínku poslední, která je z dubna 2023... Rok před Tvým odchodem do nebe. Při rodinné oslavě, která byla u mojí mamky doma, jsme seděli v kuchyni na zemi (né že by neměla židle) a hráli s Františkem deskové hry. Byla jsi tam s námi, v roli moderátorky a rozhodčí... a i když jsi svou laskavou povahou a smyslem pro spravedlnost nadržovala slabšímu – tedy MNĚ – tak Fanda všechny hry s přehledem vyhrál. Tuhle poslední osobní vzpomínku na Tebe mám – jako na úžasného člověka, jako na laskavou ženu s velkým srdcem, obrovskou bojovnici a skvělou a starostlivou maminku. Zůstaneš mi v myšlenkách a srdci napořád.

Májo, děkuji Ti za Tvé přátelství, jeho střípky si s sebou ponesu v srdci. Byla jsi mi velkým vzorem ve studiu i v životě. Těším se, až se zase shledáme.

Maruško, moc si vážíme Tvého poctivého křesťanského života a děkujeme Ti za každou chvíli, kterou jsme mohli v Tvé blízkosti prožít.

Maruško, děkujeme ti za všechny chvíle, které jsme mohli společně trávit na dovolené, oslavách i v soukromí. Byla jsi pro nás vzorem pokory a skromnosti. S jakou láskou a trpělivostí jsi vychovávala své děti a s jakým pochopením jsi přijímala druhé. Maruško, děkujeme ti za Tvůj příklad.

Milá Maruško, vzpomínám na jedny prázdniny, na výlet do jižních Čech, jak jsme byli na vodě a na kajaku sjížděli řeku Lužnici plnou jezů a spali pod stanem.

Milovaná Maruško, děkuji Ti za všechno, co jsme spolu prožily. Za všechna naše sdílení, radost, smích. Vždy jsem žasla nad tvou skromností, pokorou a čistotou ve Tvém myšlení a prožívání života. Děkuji ti za vzor Tvé hluboké víry. Těším se moc opět na naše společné setkání! PS: Pořád si zpívám Tvou Kometu...

Máji, děkuji Ti, že jsem si k tobě mohla vždycky vlézt do postele a přitulit se, když jsem se bála bouřky.

Milá Máří, děkuji Ti, že jsi v nemoci pochopila, že nemusíš všechno zvládnout sama, a nechala ses milovat rodinou a přáteli... a děkuji Ti, že jsi naši starost a péči přijímala s velkou pokorou...

Milá Máří, děkuji Ti, že s tebou jsem si ověřila, že přísliby v Písmu platí, třeba ten, že lásku a přátelství neuhasí ani velké vody, ani nemoc...

Milá Máří, vzpomínám si na minulé léto na porubském venkovním bazénu... kdy jsme jen tak plavaly... všechny starosti i radosti zůstaly na břehu... a jen jsme si vychutnaly čas tady a teď...

Milá Maruško, děkuji za to, že jsme se potkaly a znaly, byla jsi mi inspirací v počátcích mého mateřství i v pohledu na život, odvážně ses stavěla ke všem situacím, vždy dobře naladěná, milující a pečující, velmi starostlivá a citlivě naslouchající svým dětem. Obdivuji Tě za to, jaká jsi byla, a jsem vděčná, že jsi má kamarádka.

Maří, děkuji Ti za to, žes mě naučila, co jsou to barefoot boty, jak se používá šátek a nosítko na miminko, co to znamená kontaktní rodičovství a že je přirozené kojit i 10x za noc. Díky za to, že jsem pochopila, co to znamená chodit včas.

Máří, děkuji Pánu Bohu, že jsem Tě potkal na nádraží ve Svinově ve 4:10, 29. 8. 2007. Byla jsi ta nejkrásnější holka, kterou jsem v životě viděl. Děkuji Ti za všechny ty zážitky s tebou – Ždánice, běh Hostýnská osma, Kroměříž, Olomouc, Lednice, Izrael, Itálie, Český ráj, Slovenský ráj, Vysoké a Nízké Tatry, Malá Fatra a mnoho jiných dalších míst. Děkuji ti za tvoji trpělivost se mnou a lásku. Nikdy na tebe nezapomenu. Těším se, až se zase uvidíme. Drž mi tam místo.

Maruško, vzpomínám na dobu, když jsme byli děti a hrávali jsme si u vás na zahradě. To byly krásné a bezstarostné časy. Moc za to díky.

Maminko, děkujeme Ti, že jsi byla s námi, byla jsi na nás hodná a měla jsi nás ráda. Posíláme do nebička spoustu pusinek. Ahoj, teto Májo.

Dětské okénko na téma: Můžeme ztratit Ježíše?

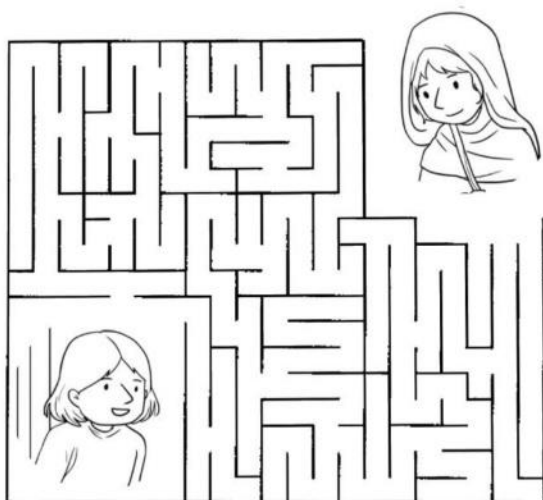

Představte si, je to možné. A dokonce se to kdysi stalo i jeho rodičům...

Každý rok chodívali Maria s Josefem o velikonočních svátcích do Jeruzaléma. Také když bylo Ježíši dvanáct let, šli tam, jak bylo o svátcích zvykem.

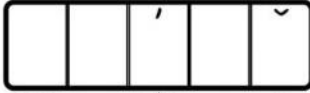
A když v těch dnech všechno vykonali a vraceli se domů, zůstal chlapec Ježíš v Jeruzalémě, aniž to jeho rodiče věděli. Protože se domnívali, že je někde s ostatními poutníky, ušli den cesty a pak jej hledali mezi svými příbuznými a známými.

Dokážete najít cestu od Marie k Ježíšovi?

Dětské okénko připravila Alžběta Brodániová s pomocí ilustrací ze zdroje pixabay.com.

Když ho nenalezli, vrátili se a hledali ho v Jeruzalémě. Po dlouhých třech dnech jej našli v

jak sedí mezi učiteli, naslouchá a dává jim otázky. Všichni, kteří ho slyšeli, divili se rozumnosti jeho odpovědí. Když ho rodiče spatřili, užasli a jeho matka mu řekla:

Jak to, že jste mě hledali? Což jste nevěděli, že musím být tam, kde jde o věc mého Otce?

Synu, co jsi nám to udělal? Hle, tvůj otec a já jsme tě s úzkostí hledali.

?

Ale oni jeho slovu neporozuměli. **Jak tomu rozumíš ty?** Pak se s nimi vrátil do Nazareta a poslouchal je. Jeho matka uchovávala to vše ve svém srdci. A Ježíš prospíval na duchu i na těle a byl milý Bohu i lidem.

Pokud se vám někdy Ježíš taky ztratí, tak jej hledejte a nevzdejte to, jako to nevzdali ani Josef s Marií. A nevynechejte ani kostel - je nejpravděpodobnější, že ho naleznete právě tam!

MODLITBA

Denní modlitba apoštolátu modlitby

Nebeský Otče, kladu před tebe celý dnešní den a ve spojení s tvým Synem, který ve mši svaté neustále zpřítomňuje svou oběť za záchranu světa, ti nabízím své modlitby, práce, utrpení i radosti. Duch Svátý, který vedl Ježíše, ať je i mým průvodcem a dává mi sílu svědčit o tvé lásce. Spolu s Pannou Marií, Matkou našeho Pána a Matkou církve, to vše přináším jako svou nepatrnou oběť, zejména na úmysly Svatého otce a našich biskupů:

1. Úmysl papeže: Za formaci řeholnic, řeholníků a seminaristů

Modleme se, aby řeholnice, řeholníci a seminaristé dozrávali na své cestě povolání díky lidské, pastorační, du-

chovní a komunitní formaci, a stávali se tak věrohodnými svědky evangelia.

2. Národní úmysl: Za mistrovství světa v hokeji v Praze a Ostravě

Modleme se, aby sportovci i diváci mistrovství světa v hokeji dostali novou inspiraci v úsilí o férový přístup k životu a o harmonii duše a těla.

3. Aktuální úmysl každého měsíce bude vždy viset na nástěnce před kostelem.

Svatý Františku Xaverský, oroduj za nás!

Svatá Terezie od Dítěte Ježíše, oroduj za nás!

Farní živý růženec

Celosvětový úmysl: Za mír ve světě, zvláště za mír na Ukrajině

Farní úmysl: Za sílu, útěchu a požehnání pro rodinu Máří Jíchové

Každý člen živého růžence může vložit do modlitby také nějaký svůj **osobní úmysl**.

Pokud byste se chtěli přidat k této modlitbě, můžete kontaktovat Veroniku Sedlářovou:

email: Veronika.Kubenkova@seznam.cz

tel: 733 741 262

MYŠLENKY Z KÁZÁNÍ

Pán Ježíš jako dobrý pastýř. Je dobrý pastýř? Píše se to a říká v dnešním evangeliu (Jan 10, 11–18). Povětšinou asi nemáme nějakou osobní zkušenost s pastýřem, ale určitě tušíme, co takový pastýř asi dělá. Když to nějak zkrátíme, tak takový dobrý pastýř vodí ovce na šťavnaté pastviny, aby pak měl šťavnaté skopové. Tak to je, ne? Ale ne tak Kristus! Kristus dává za ovce svůj život a před vlky bažícími po ovcích neutíká, ale sám se jimi nechá roztrhat na kříži. Je-li roztrhán pastýř, tím snadněji můžou být rozsápány ovce. Ale On, Pastýř, není nepřítomný. On vstává z mrtvých, On je vítězem nad vlky.

Je důležité slyšet a poznat Jeho hlas. Uposlechnout Jeho hlasu, jak to říká Pán Ježíš (Jan 10, 16). Abych mohl uposlechnout hlas Krista, Dobrého Pastýře, tak bych měl znát Jeho hlas. A abych ho mohl znát důvěrně, tak ho musím poslouchat, vyhledávat, být k němu vnímavý – abych ho rozeznal od vytí vlků. A jak mohu rozeznat Boží hlas? Především v modlitbě. Ne v tom smyslu, že by mi při modlitbě Pán Ježíš něco jasně řekl, i když se to taky může stát, ale modlitba, nebo někdy spíše zápas o modlitbu, rozhodnutí pro modlitbu, čas věnovaný modlitbě mě nějak uschopňuje zakusit na „vlastní kůži“ sílu Božího slova. Pomáhá mi rozpoznat Boží hlas v hluku světa. Modlitba mi usnadňuje vycítit ruku Boží, ať už v nejvšednějších událostech mého života a světa, tak i v událostech těžkých

a bolestných. Modlitba mi pomáhá nenechat si nahnat strach vlky, ale kráčet v důvěře v blízkost pastýře.

Náš život má být bohoslužbou – nehledě na to, zda se zrovna modlím nebo vysávám nebo se třeba učím. Abych byl schopen křesťansky vidět Boha, mám vysávat jako křesťan, a abych byl schopen křesťansky vysávat, tak se musím modlit. Co z toho, když budu mít vysáté, když to bude bez přátelství s Kristem. Co z toho, když budu mít naučené, ale má duše bude plná smrdutých vlčích lupů, na které si mohu někdy i zvyknout.

„Petr naplněn Duchem Svatým“ (Sk 4, 8). Kéž i my toužíme být naplněni Duchem Svatým. Ono to není nikdy jednou pro vždy, pokud ještě kráčíme touto zemí. Naplnění Duchem Svatým nekončí ani křtem ani biřmováním. Kéž se znovu a znovu otevíráme Duchu Svatému v modlitbě, ve svátostech. Kéž se v síle Ducha Svatého chceme držet vítězného Krista a kráčet za Ním, který je Dobrým Pastýřem.

V prvním čtení jsme měli zmínku o Eneášovi, kterému Ježíš prostřednictvím Petra vrací zdraví. Petr mu před uzdravením říká: „Vstaň a sám si ustel!“ (Sk 9, 34) A Eneáš ihned vstal, jak jsme četli, ale o tom, že by si po sobě ustlal,

už Písmo svaté mlčí. Třeba si ustlal, třeba ne. Ono to tak s námi totiž je. Když dosáhneme svého, tak lehce zapomeneme na to, že tím, čeho jsme dosáhli, máme také sloužit druhým.

Ono ale nejde o to, abychom my dosáhli svého, ale abychom umožnili Bohu, aby On v nás dosáhl svého. My nemáme přesvědčit Boha o vůli své, ale máme Jeho vůli přijmout za svou.

NÁHLED (NEJEN) DO KATECHISMU

AMORIS LAETITIA

(Z posynodální apoštolské exhortace svatého otce Františka o lásce v rodině)

Pátá kapitola: LÁSKA, KTERÁ SE STÁVÁ PLODNOU

Rodina je prostředí, kde se nejen plodí, ale také přijímá život, který přichází jako Boží dar. Dar nového dítěte, které Pán svěruje tatínkovi a mamince, začíná přijetím, pokračuje péčí během pozemského života a jeho konečným údělem je radost věčného života. Jasný pohled na konečné završení lidské osoby připomene rodičům ještě silněji, jaký vzácný dar jim byl svěřen: vždyť právě Bůh jim svěruje, aby vybrali jméno, kterým on bude oslovovat každé jejich dítě po celou věčnost.

Láska v těhotenství: očekávání

Těhotenství je nesnadné období, je to ale nádherný čas. Matka spolupracuje s Bohem na zázraku nového života. Každá žena má účast na tajemství stvoření, které se obnovuje v lidském plazení. Každé dítě je od věků v Božím srdci a v okamžiku, kdy je počato, se naplňuje Stvořitelův věčný sen.

Důležité je, aby dítě cítilo, že je očekáváno. Děti jsou dar. Každé je jedinečné a neopakovatelné.

Mateřská a otcovská láska

Každé dítě má právo přijímat lásku matky a otce; pro jeho celistvé a harmonické zrání jsou oba nezbytní. Oba přispívají k růstu dítěte, každý svým odlišným způsobem. Oba, muž i žena, otec a matka, jsou spolupracovníky lásky Boha Stvořitele a jakoby jejími tlumočníky. Jsou to matky, kdo mají svědčit o kráse života. Matky často předávají také nejhlubší smysl žití víry: v prvních modlitbách, v prvních projevech zbožnosti, kterým se dítě učí... Bez matek by nejen nebyli noví věřící, ale víra by ztratila významnou část své prosté a hluboké vřelosti.

Bůh staví do rodiny otce, aby cennými vlastnostmi svého mužství byl blízko manželce, aby s ní sdílel všechno, radosti, bolesti, námahy a naděje. A aby byl blízko dětem při jejich vyrůstání:

když si hrají i když pracují, když jsou bezstarostné, i když je trápí starosti... Děti potřebují nacházet otce, který je očekává, když se vrací ze svých selhání.

Rozšířená plodnost

Mnohé manželské páry nemohou mít děti. To přináší utrpení. Na druhé straně manželství nebylo ustanoveno jen kvůli plození. Proto i když chybí často tak žádané potomstvo, manželství jako pospolitost a společenství celého života trvá a zachovává si svou hodnotu a nerozlučnost.

Adopce je jedna z cest, jak lze uskutěčňovat mateřství a otcovství velmi velkodušným způsobem. Adopce je akt lásky, jímž se daruje rodina tomu, kdo ji nemá. Při rozhodování o adopci a pěstounské péči musejí být vždycky základem přednostní zájem dítěte.

Rozpoznávat tělo

Eucharistie vyžaduje začlenění do jediného těla církve. Slavení Eucharistie je ustavičnou výzvou každému, aby zkoumal sebe sama s následkem otevřít

dveře své rodiny většímu společenství s těmi, kteří jsou vyloučeni ze společnosti, a přijímat tak v pravdě eucharistickou svátost lásky, která z nás činí jedno tělo. Mystika této svátosti má sociální charakter. Rodiny, které se živí Eucharistií se správným postojem, posilují svou touhu po bratrství, své sociální citění a nasazení pro potřebné.

Široké srdce

Vedle malého okruhu manželů a jejich dětí je tu širší rodiny, kterou nelze přehlížet. Do tohoto prostředí se začleňují také přátelé a spřátelené rodiny a také společenství rodin. Které se vzájemně podporují v těžkostech, ve společenských povinnostech a ve víře. Tato širší rodina by měla přijímat s velikou láskou svobodné matky, děti bez rodičů, osamocené ženy, které musejí samy zajistit výchovu svých dětí, lidi s omezeními, kteří potřebují mnoho náklonnosti a blízkosti, rozvedené a vdovy, staré a nemocné... Nakonec nemůžeme zapomenout, že v této širší rodině je také tchán a tchyně a všichni příbuzní manželského partnera.

Zpracoval Vlastimil Brantal

Poselství Panny Marie z Medžugorje 25. 4. 2024

Drahé děti! Jsem s vámi, abych vám řekla, že vás miluji a vybízím k modlitbě, protože satan je silný a každým dnem je jeho síla větší díky těm, kteří si vybrali smrt a nenávisť. Vy, dítě, buďte modlitbou a mýma vztaženými rukama lásky pro všechny ty, kteří jsou ve tmě a hledají světlo našeho Boha. Děkuji vám, že jste přijaly mou výzvu.

ZRNÍČKA Z BIBLE

Hle, posílám před tebou posla, aby tě opatroval na cestě a aby tě uvedl na místo, které jsem připravil. Měj se na pozoru a poslouchej ho, nevzdoruj mu, neboť přestupky vám nepromine, poněvadž v něm je mé jméno.

Ex 23, 20–21

Blaze tomu, z něhož je nevěrnost sňata, jehož hřích je přikryt. Blaze člověku, jemuž Hospodin nepravost nepočítá, v jehož duchu není záludnosti.

Žalm 32, 1–2

Synu, v tichosti konej své práce a budou tě mít rádi lidé Bohu milí. Čím větší jsi, tím víc se pokořuj a najdeš milost před Hospodinem. Neboť Hospodinova milost je veliká, pokornými je oslavována.

Sír 3, 17–20

Moudrost, to je kniha Božích nařízení, zákon trvajícím navěky. Všichni, kdo se jí drží, dojdou života, kdo ji opustí, zemřou.

Bar 4, 1

Petr řekl: „Hle, my jsme opustili, co bylo naše a šli jsme za tebou.“ On jim řekl: „Amen, pravím vám, není nikoho, kdo opustil dům nebo ženu nebo bratry nebo rodiče nebo děti pro Boží království, aby v tomto čase nedostal

mnohokrát víc a v přicházejícím věku život věčný.“

Lk 18, 28–30

Pravím vám: Každý, kdo se ke mně přizná před lidmi, k tomu se i Syn člověka přizná před Božími anděly. Kdo mě však před lidmi zapře, bude zapřen před Božími anděly. Každému, kdo řekne slovo proti Synu člověka, bude odpuštěno. Avšak tomu, kdo se rouhá Duchu Svatému, odpuštěno nebude.

Lk 12, 8–10

Pohled'te, bratři, koho si Bůh povolává. Není mezi vámi mnoho moudrých podle lidského soudu, ani mnoho mocných, ani mnoho urozených, ale co je světu bláznovstvím, to vyvolil Bůh, aby zahanbil moudré, a co je slabé, vyvolil Bůh, aby zahanbil silné.

1 K 1, 26–27

Blahoslavený člověk, který ob stojí ve zkoušce, když se osvědčí, dostane vavřík života, jež Pán zaslíbil těm, kdo ho milují. Kdo prochází zkouškou, ať neříká, že ho pokouší Pán. Bůh nemůže pokoušen ke zlému a sám také nikoho nepokouší. Každý, kdo je v pokušení, je sváděn a váben svou žádostivostí. Žádostivost pak počne a porodí hřích, a dokonáný hřích plodí smrt.

Jk 1, 12–15

STRÍPKY

„Hle, stojím u dveří a tluču; kdo by uslyšel můj hlas a otevřel dveře, k tomu vejdu a budu s ním večeřet a on se mnou“ (Zj 3, 20).

Jak to, že je Ježíš Kristus venku? Což jsme ho nepřijali do svého srdce? Ježíše musíme stále znovu hledat. On také hledá nás. Ježíš tluče, ale záleží na tom, zda otevřeme dveře. A co nám nabízí? Mluví o společné večeři. Večeře je zde symbolem obecenství. Obecenství je to nejdražší, co nám Ježíš nabízí.

„Radost z Hospodina bude vaší silou“ (Neh 8, 10).

Tato slova byla vyřčena, když lid plakal, protože slyšel slova zákona. Jejich předkové zákonem pohrdli – a museli do zajetí. Navrátilci, kteří obnovovali Jeruzalém i chrám, se před Božím

slovem třásli. Radost z Hospodina přináší vítězství nad malomyslností, nad pocitem marnosti a prázdnoty, jimiž trpí dnes tolik lidí. Tento verš nám neslibuje, že náš život bude snadný. Sílu budeme potřebovat. Bude-li naší silou radost z Hospodina, nakonec obstojíme.

„Ježíš se jim však sám nesvěřoval, protože znal všechny a nepotřeboval, aby mu někdo vydal svědectví o člověku. Sám totiž věděl, co je v člověku“ (Jan 2, 24–25).

Ježíš rozumí každému z nás lépe, než my rozumíme sami sobě. Vidí naše slabé stránky, ale ví i o něčem dobrém, co jsme udělali. Ví lépe než my, co v nás je, není tím zaskočen – a stále nás miluje. To je to nejdůležitější.

Z knihy Každý den s Bohem od Dana Drápala připravila Květa Pannová

RETRO (2014)

Bylo uveřejněno v Maně před 10 lety

Neprosím o zázrak

Neprosím o zázrak, Pane Bože, nýbrž o sílu pro všední den. Nauč mě umění malých kroků. Daruj mi jemný postřeh, abych pochopil, co je prvořadé a co je druhořadé. Dej mi poznat, že blouznění o minulosti nebo budoucnosti nepomáhá dál. Ochraň mě před naivní vírou, že

v životě musí jít všechno hladce, a daruj mi střízlivé poznání, že těžkosti, porážky, neúspěchy a zvraty jsou samozřejmým doplňkem života, kterým žijeme a zrajeme. Připomeň mi, že srdce často stávkuje proti rozumu. Pošli mi v pravou chvíli někoho, kdo má odvahu říci

mi pravdu v lásce. Nenech mě nevšímavým k tomu, kdo mě miluje. Víš, jak velice potřebujeme přátelství. Dej, abych k této nejkrásnější, nejriskantnější a nejjemnější věci života dorostl. Víím, že mnohé problémy se vyřeší tím,

že nedělám nic, dej mi trpělivost, abych uměl čekat. Nejdůležitější věci si člověk neříká sám sobě, jsou mu řečeny. Nedávej mi, co si přeji, ale co potřebuji. Nauč mě umění malých kroků.

(z myšlenek Antoine de Saint-Exupéryho)

Předškoláci

V naší farnosti mají své místo dospělí i děti. Ráda bych zmínila, že svůj prostor zde mají i předškoláci.

Jak vlastně probíhá výuka náboženství pro předškoláky? K tématu, které se probírá, je vždy připravený program, který zaujme nejen děti. Výuky se totiž spolu s nimi účastní také jejich rodiče, prarodiče či jiný doprovod. Děti jsou v kolektivu svých kamarádů a učí se formou hry. A nejen to. Protože výuka je pro děti dobře srozumitelná, na jednotlivých příbězích a situacích se naučí rozpoznávat, co je v životě dobré a co ne.

Součástí výuky je i „tvoření“, kdy děti k danému tématu vytvářejí kon-

krétní věc či malují obrázky. Toho se rádi účastní i školáci, kteří docházejí na výuku náboženství. Své výtvary pak společně přinášejí jako obětní dary při mši svaté pro děti.

Ráda bych něco prozradila. Už brzy se děti dočkají překvapení! „Někdo“, či snad „něco“, se stane součástí výuky. Brzy se představí dětem a potom... Ale více se děti dozví na výuce :-)

Výuka náboženství pro předškoláky probíhá na faře každou středu od 15 hodin. Pokud máte děti, přijďte se podívat. Pokud děti nemáte, přiveďte svá vnoučata :-) A od září se můžeme vídat pravidelně.

(Alenka)

Kadidlo a řízky

Cíl pro ministranty na měsíc březen byl zcela jasný. Přijet za otcem Janem do Bohušova a ministrovat zde při mši svaté. A tak jsme se v sobotu 21. března, hned po duchovní obnově ve farnosti, vypravili na cestu za otcem Janem. Na cestu se vydalo „sedm statečných“.

Do Bohušova jsme přijeli kolem osmé večer, a tak jsme hned otce pozvali na večeři. Od dobrých lidí ve farnosti jsme totiž dostali na cestu 11 řízků. Otec si s námi rád pochutnal.

Následující den jsme se vydali s otcem Janem na okružní cestu po jeho

farnostech, kde jsme slavili celkem tři mše svaté. Nakonec jsme se v 11 hodin všichni sešli v kostele v Bohušově, kde jsme udělali krásnou liturgii s kadidlem. A kadidlem jsme opravdu nešetřili. Takový dým farníci asi dlouho nezažili. Po mši svaté nás otec Jan pozval na oběd. A opět byly překvapivě řízký. Po obědě ještě někteří dojídali zásoby z domova. Nejčastěji kluci vyta-

hovali z batohů řízek s chlebem, který měli připravený od maminek na cestu. Během víkendu jsme zažili spoustu legrace a každý z nás už měl řízků docela dost :-). Před odjezdem si s námi ještě otec Jan zahrál jednu hru a pak nám udělil požeňání na cestu. Byl moc vděčný, že jsme přijeli.

Všechny ve farnosti pozdravuje a všem žehná.

(Vašek Jícha)

OKÉNKO PRO RODIČE: Modlitby matek

Dne 8. března 2014 se v kostele Svatého ducha v Ostravě-Zábřehu uskutečnilo diecézní setkání Hnutí modliteb matek. Toto setkání začalo mší svatou, kterou celebroidal biskup František Lobkowicz. Po mši svaté byl dán prostor pro svědectví maminek (a to byla síla). Na těchto svědectvích bylo vidět, jak jsou modlitby matek potřebné a důležité. Pán Bůh zaplať za ně.

Po těchto svědectvích následovaly modlitby matek s odevzdáváním dětí a manželů Pánu Ježíši. Toto byl veliký duchovní zážitek – vidět více než 200 maminek, jak předstupují před Nejsvětější svátostí a s vírou a nadějí odevzdávají své blízké.

Nakonec jsme se všechny odebraly do Pastoračního centra a u dobrého jídla a pití jsme si popovídaly a seznámily se s ostatními maminkami. Těšíme se na další setkání MM.

(za maminky naší farnosti J.T.)

VESELÝ

(Ne)podařené výroky profesorů:

„Jedno podobenství může mít několik variant, protože jeden ho poslouchal ušima a druhý kolenem.“

„Biblická dějprava je parní válec, který z členitého terénu Písma udělá pohodlnou asfaltku.“

„Jak si představit ráj? Třeba jako Havaj. Tam ráno zapíchnete klacek a odpoledne vám na něm vyrostou banány.“

„Na Zelený čtvrtek je významně ohrožena stabilita země, protože všechny zvony odlétají do Říma a na-

vdzory tomu, že se v Itálii hrozně krade, vrací se spořádaně zpátky.“

„Křesťanství se v prvních stoletích šířilo na způsob infekce.“

„Biskupové celkem úspěšně odolali reformnímu vlivu II. vatikánského koncilu.“

„Většina vědců provádí pokusy a hned vidí, jestli jsou jejich teorie správné. Teolog musí čekat na smrt, aby měl jasno.“

„Manželství je pokus, jak se vrátit do ráje.“

Faráře přeložili do jiné farnosti. Když se loučil s věřícími, mnozí z nich plakali. Farář je těšil slovy:

„Neplačte, však po mně přijde lepší, než jsem já.“

Věřící mu na to odpověděli: „Ano, ale to nám říkal i ten před vámi.“

V jednom klášteře žil bratr, který na každou banální situaci zacitoval verš z Bible. Představený kláštera to považoval za zneuctění Písma svatého, proto mu dal trest, aby během oběda klečel uprostřed refektáře s prázdným talířem v ruce. Bylo léto a dveře do jídelny byly otevřené. Tu vešel dovnitř oslík ze dvora, začal chodit kolem stolů a očichávat všechno, co na nich leželo. Bratři ho samozřejmě odháněli, někteří i bili. Tehdy řekl představený tomu chudáku bratrovi, který klečel uprostřed místnosti:

„Když i pro tuto situaci vymyslíš příhodný citát z Písma, odpustím ti trest.“

Bratr pohotově řekl: „Do vlastního přišel, ale vlastní ho nepřijali“ (Jan 1, 11).

Říká žena manželovi: „Františku! Nápadník naší dcery tě dnes přijde požádat o její ruku. Stačí říct: ‚ano‘. Není třeba, abys mu v slzách líbal ruce a oslovoval ho: ‚náš zachránce.‘“

Pod oknem zpívá romanticky naladěný mladík:

„Jak bych mohl, lásko moje, od tebe odejít?“

Z postele se ozve unavený otec: „Autobusem číslo třicet sedm, tramvaj číslo čtyři anebo si zavolej taxík!“

Kdysi si lidé psali deníky a zlobili se, když se jim do nich někdo díval. Dnes mají vše na sociálních sítích a zlobí se, když je ostatní ignorují...

Byl svátek sv. Vavřince. Po evangeliu si věřící sedli a slavnostní kazatel řekl: „Milí bratři a sestry v Kristu! Vloni jsem na tento svátek kázal o sv. Vavřinci. Pokud je mi známo, sv. Vavřinec od té doby neudělal nic nového. Pokud jsou tady mezi námi takoví, kteří tu vloni nebyli, ať si to nechají povyprávět od těch, co tu byli.“

NOVÉ KNIHY Z FARNÍ KNIHOVNY

PHILIPPE, Jacques: *Dotknout se Boha. Modlitba jako rozběh v lásce*

Každý, kdo žízní po modlitbě a začne s ní, potřebuje určité záchytné body, aby v započaté cestě vytrval a jeho modlitba byla plodná.

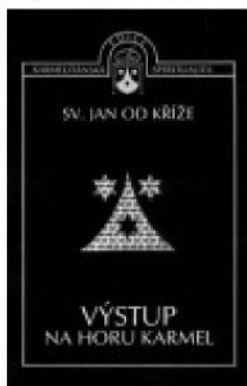
Svatý Jan od Kříže: *Temná noc*

Jedno ze základních děl karmelitánské spirituality. Modlitbou a vnitřním očišťováním ke sjednocení s Bohem.

Svatý Jan od Kříže: *Výstup na horu Karmel*

Nejdelší a nejsystematičtější dílo klasika křesťanské mystiky obsahuje zcela zásadní nauku o duchovním životě: abychom mohli dojít sjednocení s Bohem a byli v něj přetvořeni, musíme projít temnou nocí vnitřního očištění. Úspěch přitom závisí jak na Bohu, tak i na člověku. Co můžeme udělat ze své strany, aby se dílo zdařilo? Jak se máme chovat, abychom správně reagovali na Boží vedení? Jak poznáme období, kdy nás Bůh začíná pozvedat ke kontemplativnímu životu? Na tyto a další praktické otázky autor vyčerpávajícím způsobem odpovídá s hlubokou zkušeností, kvalitním vzděláním i na základě Božího osvětlení. Spis tvoří soubor s knihou *Temná noc*.

RECEPTÁŘ

Domácí vanilkový pudink

Ingredience (na 4 porce):

500 ml mléka
2 lžíce krupicového cukru
1 lžíce vanilkového cukru
1 vanilkový lusk
2 lžíce kukuřičného škrobu
3 žloutky
Šlehačka, maliny či jahody na ozdobu

Postup:

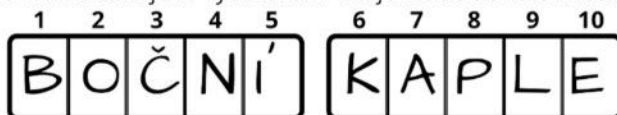
Do hrnce nalijeme 300 ml mléka, přidáme dvě lžíce krupicového cukru a zrníčka z vanilkového lusu. Zbylé mléko vyšleháme se žloutkem, škrobem a vanilkovým cukrem. Vyšlehanou směs vlijeme do horkého mléka a za stálého míchání vaříme do zhoustnutí. Hotový pudink naplníme do misek a ozdobíme ovocem a šlehačkou.

Janka Šolcová

Vyluštěná tajenka z Dětského okénka z minulého měsíce

Svatý Jiří je často vyobrazován na obrazech i sochách jako rytíř, jak na koni vítězí nad drakem. U nás v kostele máme také jeho vyobrazení. V tajence se dozvíte místo, kde jej určitě najdete:

*Pomůžou ti první písmena
podtržených slov v textu.*

Hodně lidových pranostik existuje také o sv. Jiří – znáš tu nejznámější?

NA SVATÉHO JIŘÍ VYLÉZAJÍ HADI A ŠTÍŘI.

MANA – Měsíční Aktuality Naší fArnosti, vydává Římskokatolická farnost Ostrava-Třebovice,
V Mešníku 5100, 722 00 Ostrava-Třebovice, tel.: 731 517 610

<http://www.farnosttrebovice.cz>

<http://www.facebook.com/trebovicka.farnost>, <http://www.instagram.com/farnosttrebovice/>

Evidenční číslo: MK CR E 16325

Kontaktní osoba: Vlastimil Brantal, e-mail: vbrantal@gmail.com

Náklady na výrobu a tisk jsou 12 Kč, uzávěrka příštího čísla je 15. 5. 2024

Mužský sbor se připravuje na ranní chvály na Bílou sobotu (2024)

Z průběhu restaurování retabula (2024)

Pohřeb Máří Jíchové (2024)

